

عنوان مقاله:

نام های جغرافیایی آذربایجان در منابع کهن تاریخی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس یکسان سازی نامهای جغرافیایی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عطاءالله عبدی - دانشجوی دکتری جغرافیایی سیاسی، دانشگاه تربیت مدرس

مریم لطفی - کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی

خلاصه مقاله:

نامهای جغرافیایی معرف فرهنگ و علایق جوامع انسانی و بازتابی از آنها در محیط های جغرافیایی هستند، درحقیقت جوامع انسانی در انتخاب نام برای پدیده های انسان ساخت و طبیعت ساخت از گنجیه های فرهنگی، تاریخی و باورهای خود وام می گیرند. به ندرت مشاهده میشود که نام مکانی در پشت سر خود فاقد فلسفه وجودی باشد. نامهای جغرافیایی در معرفی فرهنگ، رویدادها و باورهای مردم ساکن در واحدهای مختلف موثر هستند که می توان از آنها به عنوان یکی از کلیدهای کشف واقعیت های تاریخی مختلف سود جست. منطقه آذربایجان هم به عنوان یک منطقه جغرافیایی از این امر مستثنا نمی باشد. این منطقه از نظر مباحث تاریخی برای روشن کردن واقعیتهای فرهنگی و جغرافیایی خود درگیر برخی نظریات متعارض است، نامهای جغرافیایی برای رفع برخی ابهامات و کشف واقعیات تاریخی منطقه می تواند کارایی بسزایی داشته باشد. تحقیق حاضر در پی پاسخگویی به این پرسش است که نامهای جغرافیایی منطقه آذربایجان در متون تاریخی دوره صفویه دارای چه ویژگی است و دچا رچه تحولاتی گشته است؟ روش تحقیق در این پژوهش از نوع کتابخانه ای و اسنادی می باشد. نتایج حاصل از بررسی برخی متون دست اول و نسخ خطی بیانگر آن است که نامهای جغرافیایی منطقه آذربایجان (به ویژه نیمه شرقی آن) از نظر زبانی عمدتا واژه هایی غیر ترکی بوده است که روند تغییر برخی از آنها به اسامی ترکی حاکی از تبعیت این روند از تحولات اجتماعی و سیاسی در دوره مورد نظر می باشد.

کلمات کلیدی:

نامهای جغرافیایی، آذربایجان، دوره صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/36987>

